

Afsætning der? Nei, Sagen er netop den, at de lettere Kommunikationsmidler i Verden have gjort, at de fremmede Markeder ere bledne i den Grad kræse, at vort Byg ikke er godt nok. Det er Forholdet, og derfor er det, at Udførselen stadig gaar ned, og derfor er der ikke nogen god Mening i den Tale, at man skal holde Indførselen fri af fremmed Byg for at erstatte med slet fremmed Byg det gode danske Byg til Salg. Nei, vi maa gjøre os fortlroelige med den Tanke, at det er kun undtagelsesvis, at vi kunne konkurrere paa det store Verdensmarked med Byg af første Kvalitet. Det er kun visse Egne i Landet, der overhovedet kunne være med, og kun under gunstige Høstforhold, at vi kunne producere den Vare. Men netop derfor bliver det af saa meget større Betydning, at vi fastholde vort indenlandske Marked for dette gode Salgskorn for Landet. Det har det altid været for Danmark. Netop derfor er det af saa stor Betydning, at ikke ogsaa paa det indenlandske Marked det billige Produkt af fremmed Korn skal fortrænge det danske. Jeg holder mig overbevist om, at den danske Landmand ikke ved en Told paa Byg, der endogsaa ganske udelukker fremmed Byg herfra, vil lide i fjerneste Maal som Producent af Fødebrød og i det Hele taget af de Varer, vi fortrinnsvis udføre til Udlandet.

Som allerede bemærket af en æret Taler, er den Konkurrence, som vi nu lide under paa vort eget Marked for vort Korn, ikke engang fair, for saa vidt som Prisen paa de fremmede Varer ikke er den i og for sig naturlige; og hvorfor? Fordi det ene Land i Europa efter det andet vanskeliggjør Indførselen af fremmed Korn, og dette selvfølgelig bevirker en Prisnedgang paa de store Produktionssteder og gjør det muligt for dem at underlægge os paa vort eget Marked. Det er Forholdet. Det er af den Grund, jeg i Gaar har udtalt og nu skal gjentage, at det efter min Mening vilde være det Ufornuftigste af det Ufornuftige, om vi vilde fastholde et System, fordi man anser det for at være det i og for sig principielt rigtige, medens den øvrige Verden for den største Del allerede har opgivet det, saaledes at vi af Principrytteri skulle bære Byrden deraf. Det er jo ikke blot i det gamle Europa, at man, paa saa Lænde nær, er kommen til at indføre Korntolden, det er jo, som bekendt, ogsaa paa den anden Side af Atlanterhavet; det er jo ikke blot her i det gamle Europa, at man er kommen bort fra det absolute Frihandels- og Friproduktionsystem, og mere eller mindre er gaaet tilbage til et Beskyttelsessystem, men det er jo ogsaa i

Amerika, i det fri Nordamerika, at man har gjort det og i meget stort Maal har beskyttet sin Industri og har indført Kornetold. Kan man virkelig lutte Vinene for saadanne Kjendsgjæringer og saa argumentere mod et Lovforslag som dette fra det Udgangspunkt, at man ikke vil gjøre noget Stridt i protektionistisk Retning.

Jeg har til min Forundring hørt, at nogle ærede Talere vilde gjøre gjældende, at en Maistold var særlig til Skade for det danske Landbrug, og det have de begrundet derpaa, at Mais er et saa fortræffeligt Foderstof, at det danske Landbrug kun med Tab kunde undvære det. Jeg er af den Formening, at den Mais, der nu indføres her i Landet, for den langt, langt overveiende Del bliver brugt i Brænderierne. Der er stillet en Beregning op af en æret Taler om, at det kun var mellem 150—200,000 Tønder, der forbruges i Brænderierne, men den Beregning har jo slet ikke andet Støttepunkt, end at man i et enkelt Aar har nøjedes med en saadan Indførsel af Mais. Hvad Styrke ligger der da i dette Argument? Nei, Forholdet vil jo sandsynligvis ved nærmere Undersøgelse vise sig at være det, at Brændevinsbrænderne i det Aar, trods Beparelsen i Stat, ikke kunde staa sig ved at købe Mais, fordi den var forholdsvis dyrere end Korn. Det er den ganske simple Forklaring. Naar det er givet, at omtrent ethvert Brænderi her i Landet nu er saaledes indrettet, at det kan brænde Mais, og naar det er givet, at der i enhver Tønde Karrum kan indmæstes omtrent 50 Pd. Mais med Fjævel, og at der ved denne Indmæstning af Mais indvindes et Par Potter Brændevin mere end af Korn, saa gad jeg dog vide, hvorfor Brænderierne ikke alle skulde benytte Mais, forsaavidt Mais kan udmæstes i Karrum uden Skade for Produktionen i det Hele. Men er det saaledes, da er det ogsaa et let Regnestykke, at naar der her i Landet brændes Brændevin i et Omfang af mellem 16 og 1700,000 Tønder Karrum om Aaret, saa maa der ogsaa hertil, naar der bruges Mais, medgaa godt og vel 400,000 Tønder eller vel omtrent 450,000 Tønder efter Maisens Bestaaffenhed. Det forekommer mig, at den Beregning har i alt Fald et Udgangspunkt, der er en hel Del sikkrere end den, som det ærede Medlem, der kun kom til 150,000 Tønder Mais, opstillede. Jeg kjender selvfølgelig ogsaa som Landmand meget godt Brugen af Mais som Foderstof, men jeg maa tilstaa, at jeg anser det kun for at være en Nødhjælp, og naar en Sagtyndig, som udtalte sig om Maisens store Nytte, nævnte dens Brug til Svinefødning, skal jeg, som Landmand, tillade mig